

- 2) W jakim stopniu powyższe oświadczenia można uważać za „fakty, które nasuwają przypuszczenie o zaistnieniu bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji” w rozumieniu art. 10 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE [...] z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy jeżeli chodzi o pozwanego S.C. Fotbal Club Steaua București S.A?
- 3) W jakim stopniu występuje „probatio diabolica” jeżeli w sprawie przerzucony zostaje ciężar dowodu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy a od pozwanego S.C. Fotbal Club Steaua București S.A wymaga się wykazania, iż nie doszło do naruszenia zasady równego traktowania, a w szczególności, że orientacja seksualna nie ma wpływu na zatrudnienie?
- 4) Czy brak możliwości wymierzenia w sprawach o dyskryminację kary za wykroczenie w formie grzywny po upływie sześciomiesięcznego terminu przedawnienia biegnącego od dnia popełnienia czynu zgodnie z art. 13 ust. 1 dekretu rządu nr 2/2001 w sprawie wykroczeń jest sprzeczny z art. 17 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy biorąc pod uwagę, że sankcje w przypadkach dyskryminacji muszą być muszą być skuteczne, proporcjonalne i dolegliwe?

⁽¹⁾ Dz.U. L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 17 lutego 2012 r. — postępowanie karne przeciwko Minh Khoa Vo

(Sprawa C-83/12)

(2012/C 126/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Minh Khoa Vo

Druga strona: Der Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 21 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy, „KW”) ⁽¹⁾, regulujące wydanie i unieważnienie wizy jednolitej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one wynikającej z przepisów krajowych karalności przemytu cudzoziemców w

przypadkach, w których przemycane osoby posiadają wprawdzie wizę, ale uzyskały ją wskutek podstępnego wprowadzenia w błąd właściwego organu innego państwa członkowskiego co do rzeczywistego celu podróży?

⁽¹⁾ Dz.U. L 243, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Roermond (Niderlandy) w dniu 20 lutego 2012 r. — Postępowanie karne przeciwko Jibrilowi Jaoo

(Sprawa C-88/12)

(2012/C 126/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Roermond.

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Jibril Jaoo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4.17a Vreemdelingenbesluit 2000 jest niezgodny z zakazem przeprowadzania odpraw granicznych w rozumieniu art. 20 kodeksu granicznego Schengen, względnie z zakazem kontroli mających skutek równoważny z odprawą graniczną w rozumieniu 21 kodeksu granicznego Schengen ⁽¹⁾?
- 2) Jeżeli tak, to czy mogą powoływać się na to również osoby niebędące obywatelami UE, względnie osoby niemające dokumentu pobytowego ważnego w jednym z państw członkowskich UE?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-90/12)

(2012/C 126/15)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: K. Simonsson i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska